

letno Kepejevo ženo Kato. Železničar Kepe je bil napaden že leta 1918. Nekdo je ustrelil tedaj nanj in je bil ob oko. Radi tedajnih burnih prevratnih časov se ni nikdo prav zanimal za zločin in tudi težko obstreljeni je s časom nanj pozabil. Usodepolnega dne je bil Kepe v svojem vinogradu v Dolgi vasi, kamor je prišel tudi konjač Vaš. Pozneje sta se pridružila sosed Ivan Hozjan in 19letni Stefan Sečkar. Cela družba se je napila. Na povratu iz vinograda so šli skozi sadovnjak, kjer je pustil Vaš Kepeja nekaj korakov pred seboj. Nanj sta navalila s koli Hozjan in Sečkar ter sta starca ubila. Orožniki so prijeli ubijalca. Zaslhanje aretiranih je dokazalo, da je stala v ozadju umora Kepejeva žena Kata. Konjač Vaš je že septembra nagovarjal Hozjana, naj Kepeja ubije. Najel je kot pomočnika proti plačilu mladega Sečkarja. Sklenjeni zločin je trojica izvršila, ko se je paprej napila. Vaš je star 50 let in na dobrem glasu. Hozjan je star 29 let in slabe preteklosti. Mladí Sečkar je bil pa zapeljan od obeh omenjenih.

Sobota. Poročali smo že na tem mestu glede naše Kolodvorske ulice, ki je bila še pred kratkim res v splošno. Sedaj pa moramo poročati veselo novice, da je končno le bila urejena in so bili odstranjeni vse dosedanjí nedostatkí. Dela so povečini že končana pri kanalizaciji in tudi pri hodniku vzdolž plotu ob soboški botnici. Kakor hitro bo ta ulica posuta še s potrebnim gramozom, bo postala ta važna prometna žila soboškega mesta ena najlepših in bo odgovarjala vsem zahtevam velikega prometa. Pohvaliti pa moramo merodajne čimtelje, da so le našli potreben denar za dovršitev te ulice. — V splošnem moramo poročati vse obsodbe vredno novice, ki pa ni samo čudna za Soboto, temveč za mnoge kraje v Slovenski krajini. So ljudje, katerim ni nobena reč sveta. Svojih dolgih prstov ne morejo zadržati, da se ne bi lotili tudi grobov. Na praznik Vseh svetnikov je izginilo z našega pokopališča mnogo sveč, vaz in drugih reči. To je res zločin in sramota, da se še najdejo ljudje, katerim ni sveta niti zemlja, posvečena pokojnikom. Take primere bo treba začeti strogo kaznovati, sicer ne bo

nobeno leto miru na grobovih. — Za soboško kuhinjo šolarjev je daroval g. Hahn 100 Din. Lep in plemenit dar je vreden vse zahvale; daj Bog, da bi našel mnogo posnemovalcev! — Soboška mestna klavnica ni zadosti razsvetljena, zato je upravičena pritožba mesarjev. Tudi prehod čez progó do mestne klavnice je brez luči. Dostikrat so primorani klati živino ob navadnih lučeh in potem po temi peljati zaklano živino domov čez progó. Sicer se nam pa čudno zdi, da se ne napelje električna razsvetljava na tako važnih krajih. Tudi več stanovanjskih hiš je v bližini klavnice in bi bile tukaj potrebne svetiljke. To pričakujemo! — V nedeljo dne 10. t. m. je lutkarsko gledališče v Soboti priredilo svojo prvo letošnjo predstavo »Snegulčica«. Mladina je bila vsa navdušena in naši malčki vzhíeni.

Martjanci. Le malokdaj poročamo iz naše mirne vasi kaj, vendar pa sedaj ne moremo molčati. Krade se na vseh koncih in krajih, da se ljudje že zgražajo. Na njivah so se v zadnjem času izvršile večje tatvine poljskih pridelkov. Sedaj diše tatovom posebno lepe

zeljate glave. Enemu posestniku so odnesli 20 glav zelja, enemu 43, enemu celo 54, enemu pa 19. Orožništvo pridno zasleduje tatove. Vse smeri kažejo, da je bilo zelje odnešeno proti Fokovcam.

Črensovcí. Dekliška Marijina družba je vprizorila v Našem domu lepo poučno igro »Roka božja«. Nekaj vlog je bilo res izvrstno odigranih. Ljudje so odhajali zelo zadovoljni z željo, da bi videli še več takih iger. Igro je režiral g. kaplan Bejek. — Prejšnji teden je bilo v naših vaseh več predavanj s skioptičnimi slikami. Predavanje je imel domači g. kaplan.

Črensovcí. Prosvetno društvo pripravlja Miklavžev večer. Ze zdaj opozarjamo starše in sorodnike, da mislijo na ta večer in pripravljajo kaka darila svojim otrokom ali drugim siromašni deci.

Barbarstvo. Naši cestni odbori so dali nasaditi ob banovinskih cestah mlade jablane. Na cesti od Sobote do Martjanec je nekdo ta mlada drevesa uničil. Jablane je na sredi prelomil. Veš obsojajo to barbarstvo in želijo, da bi takega človeka javno kaznovali.

Turnšek Pongrac:

Po občnem zboru naše prosvete.

Globoko je zarezala slovenska mladina v brazdo katoliške ljudske prosvete. Kakor sproščena sila je planila na dan, da nadomesti vse ono, kar je po krivdi drugih zamudila. Ni to navadno navdušenje, kakor je običajno v drugih organizacijah, ampak sega v globino, kjer so zasidrana večna načela. In vprav za osnovna načela se danes vodi borba. Na eni strani katoličani s praporom Kristusa — Boga človeka, na drugi strani pa svobodomisleci, brezverci od meščanskega li-

beralizma pa do skrajnega komunizma. Kdo bo zmagal v tej silni borbi: to je vprašanje, ki pretresa ves svet. Samo dvoje je mogoče: ali prenovitev sveta po načelih, ki jim je izvir Kristus Kralj, kateri je sam večno življenje, ali pa suženjstvo materiji, suženjstvo svetu v obliki kapitalizma ali komunizma. Katoliška mladina, tebi so podane temeljne smernice za tako zaželjeno preosnovno družabnega in gospodarskega reda na svetu v slovečih papeževih okrožnicah. Sezi po njih! V naših organizacijah mora biti več socialnega pouka, več pouka iz krščanskega družboslovja in vede o narodnem gospodarstvu. Ni to lahko delo; lažje je brati plehko čtivo, povesti, romane in slične stvari. Pa potrebno je. Krajevni voditelji naše prosvete naj bi takšnemu pouku posvečali posebno pozornost in posebno skrb. Ko hočejo komunisti svet preosnovati (v resnici po-

Ne daleč proč od kočé ob potoku se je kadilo iz dolinice visoko proti večernemu nebu. Dim je razodeval daleč naokrog tabor in tega sta si tudi kmalu ogledovala zasledovalca iz prikritega skrivališča. Krog ognja je sedelo 11 Indijancev. Indijanka, katero je videl Franc ob potoku, se je pravkar pognala s konja in se odpravila proti pokritemu vozu. V celem sta bila v taborišču dva velika voza ter precej konj, ki so se pasli zvezani po preriji.

Indijanci so si kurili, čepeli krog ognja brez vsake straže, so se toraj čutili varne in najbrž niso bili na kakem bojnem pohodu.

Indijanka je pogledala skozi platno, ki je zastiralo vhod v pokriti voz, se okrenila k ognju, kazala zbranim moškim v smeri proti potoku in jim nekaj razlagala v nerazumljivi indijanstini. Gotovo je poročala o srečanju z belokožcem ob potoku. Sporočilo ni napravilo na sedeče nobene vidnega vtisa, ker so obsedeli vsi še naprej in niti eden se ni dvignil, da bi pogledal, če jim mogoče ne grozi kaka nevarnost.

Indijanci očitno niso bili sovražni zahrbt-

neži in to je bilo treba odkrito pozdraviti in se jim predstaviti.

Opazovalca sta se dvignila, stopila v dolino in zavila k ognju. Pri pogledu na došla tujca je vstal od ognja samo eden, se jima približal ter vprašal v zelo slabi angleščini, odkod sta in kaj da želita.

Lavison je vodil običajno predstavo. Po izmenjanih pozdravih je povedal Indijanec, da je on poveljnik taborišča in obenem poglavar indijanskega plemena Sioux, ki biva precej daleč proti severu ob vzhodju pogorja Astskill-Montains. Indijanci se vračajo iz mesta nazaj v domačo naselbino. Poglavar je zaukazal, naj zanetijo še en ogenj, kamor je povabil gosta.

Tekom dolgovoznega in iz ust indijanskega glavarja komaj razumljivega razgovora sta zvedela prijatelja, da so se mudili Indijanci na jugu in v mestu, kamor so peljali na prodaj kožuho-vino, katero so zamenjali za orožje, strelivo in razne druge potrebščine. Že v mestu samem so imeli zelo hudo nesrečo. Njegov sin se je upal kar sam po mestnih krčmah ter prodajalnah. Vsled mladostne neprevidnosti je plačeval z nu-

međ dvema srebrnima levoma, in sta sprejemala čestitke inozemskih zastopnikov in časnikarjev. Ob tej priliki je imel angleški poslanik na cesarski par nagovor. Cesar se je zahvalil za izražene čestitke in povdaril, da dnevno moli za mir. Treba bo zbrati vso moč dežele, da bodo ozdravljene rane, katere so bile cesarstvu prizadane.

V abesinski prestolici v Addis Abebi je bilo v zadnjem času vse na nogah. Vse moči in sile so se zganile, da bi zaustavile nadaljno prodiranje Italijanov posebno na južni fronti, kjer so pustili Abesinci sovražnika najdalje v deželo. Velik del abesinske vojske

kvariti) na svoj način, fašisti pa na svoj, moramo katoličani znati, kakšen je tisti način, ki je pravilen in čigar glasnik je rimski papež. Mladina, torej k nam! K nam kmečki, obrtniški in delavski fantje! Nudimo vam resno izobrazbo, ki vas bo usposobila, da boste mogli rešiti veliko nalogo, ki čaka nas in naš narod.

*

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 10. novembra se je vršil ustanovni shod Izobraževalnega društva. Dasiravno ni bilo prilike, shoda pravočasno razglasiti, se je zbralo veliko število zborovalcev. To nam je poročstvo, da je temelj trden. 60 jih je takoj pristopilo k društvu. Predlagan odbor je bil enoglasno sprejet in si je razdelil svoje posle. Določili so se tudi nekateri časniki, ki se takoj naročijo.

Slov. Bistrica. Dne 4. novembra je imel pod okriljem Katoliškega prosvetnega društva skioptično predavanje o katoliških misijonih jezuitski misijonar g. Lojze Demšar, ki je na potu v Indijo v naš jugoslovanski misijon, v Bengalijo. Predavanje so posetili številni meščani in okolčani, tako da je bila dvorana nabito polna. G. predavatelju se iskreno zahvaljujemo za prav lepo predavanje in mu želimo na pot prav obilo božjega blagoslova!

Fram. Izobraževalno društvo Slomšek vprizori v nedeljo dne 24. t. m. ob treh popoldne v dvorani g. Zohrerja ljudsko igro »Tihotapec«. K obilni udeležbi vabi odbor vse domačine in sosedje.

Ljutomer. To nedeljo dne 24. novembra, popoldne ob pol štirih, vprizori naše Prosvetno društvo v dvorani Katoliškega doma lepo ljudsko igro »Zlatorog« v petih dejanjih in eno spremembo. »Zlatorog« je res ljudska igra, polna narodne pravljice in narodne pesmi. Vsebinsko ji tvori pravljica o zlatorogu izpod Triglava. Nastopi celotna gledališka družina z godci in pevci. Prepričani smo, da bo igra ugajala vsem. Zato ne zamudite ugodne prilike in si igro oglejte, ker se igra pred Božičem ne bo ponovila. — Dne 8. decembra popoldne pride v Katoliški dom Miklavž s svojimi darovi. Mislite tudi na to.

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 24. t. m., ob 7. uri zvečer, priredi Narodna prosveta zgodovinsko igro v sedmih dejanjih »Črni križ pri Hrastovcu«. Gotovo je še v živem spominu vsem našim cenjenim čitateljem povest »Črni križ pri Hrastovcu«, ki je izhajala v našem »Slovenskem gospodarju«. Vstopnina: sedež 5 in 4 Din, stojišče 2 Din. Vstopnice so v predprodaji na dan prireditve pri blagajniku. — Društvo ima tudi lepo urejeno knjižnico, člani, poslužujte se je radi. Čitajte lepe knjige, ki so gospodarske, podučne in zabavne vsebine. — Na svidenje torej v nedeljo dne 24. novembra v našem društvenem domu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 24. novembra, ob pol štirih popoldne v Društvenem domu zelo »srčkano« komedijo. Pridite!

Kapela pri Radencih. Po svojem prebujenju iz vsiljenega mu skoraj triletnega spanja vprizori bralno društvo pri Kapeli na zadnjo nedeljo po binkoštih dne 24. t. m. ob 17. uri v zdraviliški restavraciji v Radencih igro »Milinar in njegova hči«. Vse ljubitelje poštene zabave vljudno vabi odbor.

Kapela pri Radencih. Bralno društvo je imelo v nedeljo, 17. novembra, svoj občni zbor, ki je bil zlasti od fantov v prav lepem številu obiskan. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. J. Hohnjec je z izrazitimi besedami očrtal bistvo in pomen prosvete za poslanca in narod. Izvoljen je bil nov odbor, ki so v njem med drugimi naslednji: predsednik Maks Belak, podpredsednik Janko Divjak, blagajnik župnik Škofič, tajnik Jožef Čagan.

Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo dne 24. novembra, popoldne ob treh, priredi naše Katoliško prosvetno društvo tridejansko igro župnika Finžgarja: »Razvaline življenja«. Pridite polnoštevilno!

St. Ilj pod Turjakom. V nedeljo, 24. novembra, popoldne po večernicah, bo občni zbor našega prosvetnega društva. Na zborovanju govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Jos. Hohnjec. Kdor se zanima za izobrazbo, naj pride! Zlasti mladina prav lepo povabljen!

Orla vas pri Braslovčah. Leta 1833 je bilo razpuščeno Prosvetno katoliško društvo po zasluženju JNS. Društvo je bilo kmalu zopet

vzpostavljeno, a delovalo ni. Sedaj smo začeli zopet z delom. V nedeljo dne 24. novembra bomo igrali nad vse zanimivo igro »Krivopri-seznik« v Braslovčah v Društvenem domu ob treh popoldne. Prijatelji lepih iger od blizu in daleč vljudno vabljeni!

Vransko. Naše Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo z drugimi vred razpuščeno, in čeprav je bilo samo na papirju, ker že od 4. 5. 1930 ni imelo nobenega občnega zbora, in torej s svojim »delovanjem« ni moglo rušiti Marušičeve politike, se je pa zdaj resno lotilo svojega velikega dela. Saj je naš kot res v prosvetnem oziru silno zanemarjen. O tem najbolj zgovorno priča dejstvo, da na Vranskem še do danes ni niti ene primerne dvorane za kakšne večje prosvetne in druge prireditve. Tudi danes je pri nas na Vranskem glavna »prosveta« v gostilnah, za katere je še vedno dovolj denarja. Začeti hočemo sedaj z novimi silami in začeti graditi na teh razvalinah novo kulturo, ki naj prerodi naš kot. Tega dela se je z vnemo lotil na novo izvoljeni odbor. Pred vsem hočemo izpopolniti našo knjižnico, katera je bila zanemarjena in zapuščena. Največje zanimanje pa je za dramski odsek, ki zdaj pripravlja lepo poučno varsko igro »Žrtev spovedne molčečnosti«. To bo tudi prva predstava našega nanovo oživljenega prosvetnega društva, ki se bo vršila v soboto dne 23. in v nedeljo dne 24. novembra t. l. v dvorani pri »Slovanu«. Na to prireditve že danes opozarjamo tudi vse sosedne župnije! Sobotna predstava se bo začela ob 20. uri, nedeljska pa ob 15. uri po večernicah. Prijatelji katoliške prosvete, pridite!

Polzela. Šaloigra »Burka o jezičnem dohtarju«, ki se vsled obolevnosti glavnega igralca ni mogla vršiti, se vrši nepreklicno v nedeljo dne 24. novembra v Prosvetnem domu na Polzeli. Ta izredno zabavna in smeha polna igra bode gotovo zadovoljila vse poslušalce.

Velenje. Igralska družina Prosvetnega društva v Smartnem pri Velenju nam je dne 10. t. m. pod vodstvom g. kaplana L. Preloga podala res lepo dramsko igro »Črna žena«. Nastopili so naši najboljši diletanti ter nam pripravili nekaj prijetnih ur, polnih duševnega užitka. Splošna sodba občinstva je bila, da je igra res lepa, primerna in prav dobro podu-

se zbira pri Džidžigi, ki je cilj armade ital. generala Graziani. Na tem prostoru se hočejo Abesinci prvič resno postaviti v bran. 40 tisoč dobro oboroženih Abesincev je bilo zadnje dni v najhitrejših pohodih na potu proti Džidžigi. Če bi Italijanom uspelo, da bi se polastili te postojanke, potem bi bili tudi gospodarji železnice Džibuti - Addis Abeba.

Italijanske zgube pri Addis Abeba 1896.

Dne 1. marca 1896 so bili Italijani od Abesincev strahovito poraženi. Zgubili so: 2 generala, 19 štabnih častnikov (od vseh 31), 242 višjih častnikov in 4557 mož, vseh 56 topov in ves tren. Abesinci so tedaj vsem as-

geti (zlata zrnca). Našli so ga na zagoneten način ubitega ter izropanega do zadnjega zlatega prahu. Vkljub skrbnemu prizadevanju policije so ostali zločinci neodkriti, ker so najbrž zbežali bogznaj kam.

Včeraj popoldne se je mudil on z moškim spremstvom na lovu, da bi imeli med potjo pri rokah sveže meso. Taborišče sta čuvali v odsotnosti lovcev njegova žena ter hčerka, ki sta tudi bili po nakupovalnih poslih v mestu. Zopet ga je zadela to popoldne druga in to največja nesreča. Od nekod sta se pripodila v taborišče dva stekla psa volčjaka. Zagnala sta se med vprežne konje in jih začela griziti. Žena ter hčerka sta odganjali zveri. Hčerka je ušla pred steklakoma še pravočasno na voz ter od tamkaj streljala; žena je bila prepoznana s pobegom in jo je eden popadel za nogo ter ji malodane odčesnil kos meče.

Junaška hči je psa ustrelila z voza, a žalibog prepozno, ker žena bo sigurno podlegla grozni boleznini stekline. Razposlal je na najhitrejših konjih jezdece, da poiščejo zelišče, ki pomaga sigurno in edino proti steklini. Rastlino je dobiti daleč na severu in predno se bodo vrnili odpo-

slanci z lekom, bo že žena stekla in za ta slučaj bo tudi zdravilo zastoj!

Radi dveh najhujših udarcev usode je potrto celo taborišče in čaka z vso nestrpnostjo na zdravilo ali z grozo na — strahovito smrt!

Žalostno se je glasila povest starejšega in vidno zelo hudo pobitega indijanskega poglavarja.

Indijanec je nehal, prijatelja sta se spogledala, pokimavala in Lavison je raztolmačil dobremu Indijancu, da sta že imela onadva opravka ne samo s steklimi psi, ampak celo z od te boleznini napadenimi volkovi. Radi precej razširjene nevarnosti stekline po severnih pokrajinah sta založena proti tej morilki z najboljšim zdravilom, ki sigurno pomaga, če že ni okužil pasji strup celotne krvi obgrizenega bolnika.

Amerikanec je zasigural takojšnjo pomoč, če le glavar dovoli, da ozdravi on njegovo ženo. Glavar je sprejel ponudbo z vidnim ginutjem ter objemom.

Lavison se je pognal na ponujenega mu indijanskega konja in odbrzel h koči po Pasteurjevo cepivo proti steklini.

na. Zato se bo v nedeljo dne 24. novembra, ob treh popoldne ponovila.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je urejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjigarne, radevolje vam bomo šli

do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptuju.

mož je zapustil svoje drage. Rajni je bil dober posestnik, ki si je s svojim trudom in z neumorno marljivostjo pripravil lepo premoženje in spoštovanje vseh dobrih v župniji in občini. Zato je opravljal 20 let službo cerkvenega ključarja in bil dolgoletni občinski odbornik. Poskusil je tudi vse trpljenje svetovne vojske, ki mu je uničila njegovo zdravje; od takrat ni bil nikoli več prav zdrav. Nenadoma ga je Bog poklical k sebi, a je bil vedno pripravljen, ker je živel vzgledno krščansko življenje. Počivaj v miru, vrli mož, večna luč naj Ti svetli! Ostalim pa iskreno sožalje!

Kozje. V Gospodu je na veke zaspala s tolažili sv. popotnice dne 8. novembra, spoštovana in po širokem znana tržanka Mina Berstovšek v starosti 73 let. Blaga pokojnica je zapustila žalujočega soproga g. Antona Berstovška in svojega edinega ljubljenega sina Pepeta z njegovo gospo soprogo. Pogreb blagopokojne se je vršil v nedeljo dne 10. nov. dopoldne z mnogobrojnim spremstvom, katerega so se udeležili tudi vsi uradniki kozjanskega trga. Pri odprtem grobu se je poslovalo od blagopokojne tudi cenjeno kozjansko pevsko društvo. Naj ji bo zemlja lahka, duši pa večni pokoj!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Dovica Marija v Pušcavi. Dne 11. t. m. je umrla v občini Činžat gospa Magdalena Dulcer v 71. letu starosti. Rajna je bila vrta, pobožna in radodarna gospa, ki je jako rada pomagala ubogim ljudem. Kako priljubljena je bila, je pričal njen pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudstva iz tamošnje okolice. Pogreb je vodil g. dekan Karl Hüttner iz Vuzenice ob asistenci gg. župnikov iz Puščave in od Sv. Lovrenca na Pohorju. Naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Umrla je Neža Štrakl v lepi starosti 88 let. Naj v miru počiva! — Isti dan je tudi umrl vinar Franc Klobasa. Šel je k zdravniku, pa ga je smrt doletela na cesti. Rajni je bil komaj 40 let star. Zapušča žalujočo ženo in štiri neprekrbljene otroke.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pretekli petek smo pokopali Matevža Javčovca. Bil je obče spoštovan in daleč naokrog znan zidar in skrben gospodar, oče osmih otrok. Ljubi Bog mu bodi olačnik!

Sv. Jurij ob Taboru. List za listom pada z dreves v mesecu listopadu. Tudi marsikateri človek v listopadu za vedno pade, ko ga nemila smrt pokosi. V mesecu v notoku nismo imeli nobenega mrliča, v listopadu pa v enem tednu kar štiri. Prvi je odšel v večnost 62letni Žilnik Anton (Kovčen), posestnik v Kapli, ki je umrl, zastrupljen vsled rane, ki jo je dobil na polju, ko je padel na zob brane. Druga je šla v večnost 74letna prevžltkarica Terezija Maloprav (Zgajnarca) iz Pondorja, ki je bila prejšnjo nedeljo še sama v cerkvi. Tretjega je umorila neusmiljena jetika, nam-

reč Zevnik Franca, posestnika v Kapli, in to v najlepši moški dobi 44 let. Najbolj čudne smrti pa je umrla 32letna Jera Tekavec, ki je še sama zjutraj prišla v cerkev k spovedi in obhajilu, na potu domov pa je izdihnila, oddaljena kakih 200 m od cerkve. Srečna smrt! Vsem tem želimo, naj v večnosti uživajo lepše življenje!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 5. novembra je v Malibrezi nenadoma umrl gospodar Fr. Mraz, po domače Reberniški. Zjutraj je še zdrav vstal, naenkrat mu pri delu postane slabo, zgrudi se na tla in pri priti je bil mrtev: zadela ga je srčna kap. V starosti 62 let je umrl odlični gospodar, skrbni oče in vrli

Gradišče. Dne 3. septembra t. l. smo položili temeljni kamen za tukajšnjo novo šolo. Do danes dne 13. novembra je delo toliko napredovalo, da je ista že pod streho v sirovem stanju. Gradbeni material kakor opeka, apno, kamenje in pesek se je sicer že začel pripravljati pred enim letom. Mnogo truda in žrtev je nas občane stalo dovažanje v ta naš od prometa oddaljeni in samotni kraj po slabih ter blatnih cestah. Stavba je prostorna za dva razreda in bo, ko bo dogotovljena, kras vsej okolici. Delo je prevzela tvrdka Franjo Vrabl v Mariboru in dela večinoma s tukajšnjimi domačimi delavci. Vsem, ki ste na katerikoli način pripomogli k tej zgradbi, najlepša hvala!

Slov. Bistrica. Dne 8., 9. in 10. novembra smo obhajali pobožnost počestitve sv. Rešnj. Telesa, ki ga je vodil kapucinski gvardijan pater Vladislav iz Celja. Tridnevna pobožnost je bila prav dobro obiskana. Obhajancev je bilo par tisoč.

Sv. Venčesi pri Slov. Bistrici. »Slovenski gospodar« z dne 6. t. m. poroča, da je pri nas prišlo do uboja, kar pa nikakor ne odgovarja resnici. Do uboja je prišlo v tinjski župniji, ubiti je tinjski župljan, ubijalec pa ni pri nas rojen in tudi njima pri nas svoje kovačije, ampak v sosednji župniji. V naši župniji že ni bilo uboja več kot četrto stoletja in prosimo lj. Boga, da nas obvaruje tega velikega madeža tudi znanprej! Mislimo, da je malokatera župnija, ki bi štela 900 duš, ki bi bila tako gosto naseljena in tako vinorodna in bi mogla obhajati tak svojevrsten jubilej: 25letnico brez uboja! Sploh mislimo, da v versko-nravnem

Stara Indijanka je ležala pod pokritim vozom na udobnem ležišču iz kož. Tresla jo je že vročina, videti je bila razburjena ter obupana v očigled sigurni smrti. Niti najmanj se ni protivila cepljenju iz rok belokožca — nasprotno, v Lavisona hvaležno uprte oči so pričale, da mu zaupa in mu bo ostala celo življenje dolžnica.

Celotno indijansko taborišče je čakalo v skrajni nemirnosti, bo li zmagalo zdravilo belega moža strašni strup stekline.

Prvi znaki boljšanja so se pokazali hitro. Vročina je padla, obče nerazpoloženje in nekaka srditost sta nehala. Vse bolečine so se osredotočile na rano ugriza. Še eno cepljenje je pregnalo tudi te. Treba še je bilo čakati nekaj dni, da se pokaže obča sigurnost, da je cepivo res pomagalo in je odstranjena vsaka nevarnost pobesnenja. Indijanskih odposlancev, ki so se razkropili bogzna kam, da bi prinesli zdravilno zelišče proti steklini, še tudi ni bilo od nikoder.

V pravzaprav prijetnem čakanju ter odpočivanju, ko je izgubila vsaka bojazen, da bi podlegla Indijanka steklini, se je razvilo med kočo

ob potoku in indijanskim taboriščem res prijateljsko ter povsem zaupljivo razmerje.

Kmalu po bolj natančnem opazovanju je izrazil Lavison poglavarju začudenje, kako da prebivajo Sioxi (izgovori Su) Indijanci tako daleč proti severu. Glavar, ki se je ponašal z imenom Tokini (po telesu močni), je razlagal, da ni znala do pred leti niti kanadska oblast v Ottawi, da se je naselilo pleme Sioxi tako daleč proč od njegovih prvotnih bivališč. Vlado je obvestila o teh Indijancih družba Hudson Bay Company, ki poseduje tam v bližini obsežne farme in zlate rudnike. Tudi ti belokožci so bili tamkaj naseljeni nekaj let, predno so zaznali, da jim živi skoro pred nosom v gorah pleme Sioxi Indijancev kot sosed. Tokinijevi rojaki so zbežali na sever, ker so jih svoj čas preveč preganjale, iztrebljale ter uničevale ameriške čete. Rdečkarji niso hoteli imeti z belokožci nobenih opravkov več in radi tega so se izselili v neobljudene ter bolj nedostopne kraje.

(Dalje sledi.)

ZAHTEVAJTE POVSOD „SLOV. GOSPODARJA“!

karom, ki so se borili na strani Italijanov in so bili ujeti, odrezali desno roko in nogo.

Predajnika rasa Guksa so Italijani internirali. Veliko smo že pisali, kako se je prodal Italijanom poglavar Guksa s svojo telesno stražo. Radi tega izdajstva so razbojnali Italijani, da bo po vojni Guksa postal abesinski cesar. Sploh so ga preobkladali z vsemi mogočimi obljubami in častmi. Najnovejša poročila pravijo, da so Italijani Guksa internirali v Adigratu in ne sme zapustiti hiše, v kateri je nastanjen. Guksa je padel v nemilost, ker so njegovi vojaki, katere so poslali v prve vrste pri Makale, prešli k Abesincem.